

ชื่อวิทยานิพนธ์ พฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยเรียนที่มีพี่น้องป่วยด้วยโรคมะเร็ง
 ผู้วิจัย วราภรณ์ หมั่นสา
 ปรึกษา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลเด็ก)
 คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
 รุจา ภูไพบูลย์ , วท.บ. (พยาบาลและผดุงครรภ์) , M.S. , DNS.
 วิไล ถิสุวรรณ , วท.บ. (พยาบาล) , ค.ม. (การบริหารการพยาบาล)
 วันที่สำเร็จการศึกษา 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กวัยเรียนที่มีพี่น้องป่วยด้วยโรคมะเร็ง ความแตกต่างของพฤติกรรมการปรับตัวจำแนกตามปัจจัยด้าน เพศ ลำดับที่เกิด ระยะเวลาของโรคมะเร็งและชนิดครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการปรับตัวกับปัจจัยด้าน ช่วงห่างของอายุระหว่างเด็กกับพี่น้องที่ป่วย โดยใช้ทฤษฎีการปรับตัวของรอยเป็นแนวทางในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเด็กที่มีพี่น้องป่วยด้วยโรคมะเร็ง ที่มารับการตรวจรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก คลินิกโรคเลือด-โรคมะเร็งเด็กของโรงพยาบาลรามาธิบดี สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี และ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กรุงเทพมหานคร โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 134 ราย ประมาณขนาด ตัวอย่างโดยใช้ค่าสัดส่วนของตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบประเมินพฤติกรรมการปรับตัว ของเด็กวัยเรียนที่มีพี่น้องป่วยด้วยโรคมะเร็ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของรอย

ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยเรียนที่มีพี่น้องป่วยด้วยโรคมะเร็งส่วนใหญ่ มีคะแนนพฤติกรรมการปรับตัวโดยรวมในระดับที่ไม่มีปัญหาจำนวน 133 คน(ร้อยละ99.3) มีปัญหาในระดับปานกลางจำนวน 1 คน(ร้อยละ0.7) และเมื่อพิจารณาจำนวนของเด็กที่แสดงพฤติกรรมค่อนข้างน้อยและน้อยมากเป็นรายข้อ และรายด้าน พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาพฤติกรรมในด้านความสัมพันธ์ซึ่งพาระหว่างกัน และพบว่าพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กที่มีพี่น้องป่วย จำแนกตามปัจจัยด้านเพศ ลำดับที่เกิด ระยะเวลาของโรคมะเร็งและ ชนิดครอบครัว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)และไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านช่วงห่างของอายุระหว่างเด็กกับพี่น้องที่ป่วยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$)

ถึงแม้ว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะไม่สนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าตรงและสิ่งเร้าร่วมกับพฤติกรรมการปรับตัวของเด็กที่มีพื้เบื้องป่วน แต่การนำทฤษฎีการปรับตัวของรอยมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา นับว่าเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์ใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยเด็กทั้งในด้านการประเมินสิ่งเร้าและการปรับตัว พร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้แสดงข้อจำกัดในการวิจัย ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ การศึกษาและการบริหารการพยาบาล และการทำวิจัยในครั้งต่อไป